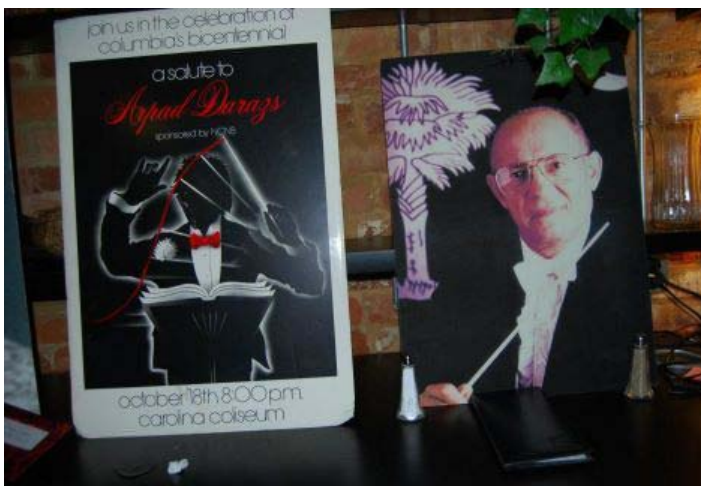


Sharon McElveen Altman:

## DARÁZS ÁRPÁDRA EMLÉKEZTÜNK DÉL-KAROLINÁBAN<sup>1</sup>

Természetes lett volna, hogy a kitüntetések és ünneplések véget érnek, miután Darázs Árpád, a Dél-Karolina Egyetem Hangversenykórusának (Columbia, Dél-Karolina Állam, Amerikai Egyesült Államok) karnagya, 1986. december 16-án elhunyt. Nem így történt. Bár már 26 év telt el a halála óta, az iránta érzett szeretet és megbecsülés nem halványult el az ő Hangversenykórusa öregdiákjainak szívében.



*A bicentenáriumi hangverseny plakátja*

Darázs húsz éven át nagyon sok tanítványát vezette be a zene rejtelmeibe. A zene szenvedélyének megértéséhez mélyen érző szívre van szükség. Az is különleges tehetséget kíván, hogy kevésbé tehetséges emberekkel megéreztesük ezt a szenvedélyt. Míg sok zenész rendelkezik az egyik, vagy a másik képességével, addig a „mi Darázsunk” mindkettőben a legjobb volt.

Ezen felül ő volt a legalázatosabb ember. Nem sokkal a halála után, amikor az irodájában pakoltunk, megdöbbenve láttuk, hogy milyen sok, számára adományozott kitüntetést találunk – ajándékokat, elismerő okleveleket, és más díjakat, amiket ő magának tartott meg. Soha sem sűtkérezett a saját dicsőségének fényében, noha mindazok, akik vele együtt zenéltek, már attól nagyobbak lettek, hogy ő vezényelte őket. 1986-ban Columbia, Dél-Karolina állam fővárosa fennállásának kétszáz éves évfordulóját ünnepelte. Sok eseményre került sor abban az évben, amelynek keretében világhírű művészek is hangversenyt adtak Columbiában. A bicentenáriumi ünnepsége-

ket szervező bizottság elhatározta, hogy egy olyan eseményt is rendez, amellyel a város egyik polgárát tünteti ki. A bizottság felismerte, hogy Darázs húsz év munkájával kiváló zenei színvonalat ért el, és mérhetetlen elismerést szerzett Columbiának. Úgy gondolták, hogy ezen az eseményen mindezekért hivatalosan is köszönetet mondhatnak Darázsnak. A hangversenyen 75 fős zenekar és 800 fős kórus szerepelt. A koncert később a televízió is közvetítette. Több zenemű csendült fel ezen a hangversenyen, amely az Egyesült Államokban a legnagyobb szabású hangversenytermi előadása volt Beethoven kilencedik szimfóniája negyedik, kórust is foglalkoztató tételének.



*A hangversenykórus öregdiákjai  
2012. július*

Ez a bicentenáriumi hangverseny kivételes jelentőségűvé vált a Hangversenykórus öregdiákjai számára.<sup>1</sup> Fenomenális hangverseny volt. A Hangversenykórus pezsgős fogadást adott utána a karnagyának. Itt lehetőség adódott számunkra, hogy kifejezzük az iránta érzett tiszteletünket. Akkor még nem tudtuk, hogy ő már nagyon beteg volt azon az éjszakán.<sup>2</sup> Másnap befeküdt a kórházba, és 1986. december 16-án Isten magához vette őt a mennyországba. Ó, hogyan énekelhetett aznap az angyali kórus! 26 évvel Darázs halála után, az iránta érzett szeretet és csodálat tovább folytatódik. Sokunk számára ez a csodálat, ahogy idősödünk, egyre fokozódik. Most, hogy már mi vezetjük a saját főiskolai, templomi, közösségi kórusainkat és zenekarainkat, egyre jobban látjuk, mit ért el velünk, hová vezetett el bennünket. Az öregdiák csoportunk egyre közelebb kerül ahhoz az életkorhoz, amelyben ő meghalt, és nagy elismeréssel adózunk mindannak, amit ő életében elért.

<sup>1</sup> A hangversenyre 1986. október 18-án került sor a Coliseum-ban. Ez volt Darázs Árpád utolsó hangversenye, ezért volt kivételes jelentőségű ez a koncert a Hangversenykórus öregdiákjai számára. A fordító megjegyzése.

<sup>2</sup> Darázs Árpád leukémiában szenvedett és ebben a betegségben is hunyt el. A fordító megjegyzése.

A Hangversenykórusának öregdiákjai közül sokan találkoztunk ez év július 7-én. Ezen a napon lett volna 90 éves Darázs. Jellemző a találkozóinkra, hogy sok történetet elevenítünk fel. Így volt ez most is. Darázs nagyon sok, olykor vicces, máskor zeneileg intenzív, vagy éppen otthonában megesett hétköznapi, valamint hihetetlen hangversenytermi pillanatok emlékével ajándékozott meg bennünket mind itthon, mind a nagyvilágban.



*A Hangversenykórus öregdiákjai  
Darázs Árpád emlékfájánál*

Az emlékek felidézése mellett három órán át énekeltünk azokból a művekből, amiket ő tanított meg nekünk. A dalok közül néhányat könnyű volt feleleveníteni, egyrészt a bennük rejlő mély szenvedély miatt, másrészt amiatt, hogy „beleíródtak a lelkünkbe”. Más műveket nehezebb volt elénekelni (de Kodály Öreges című kórusművének az előadása megfelelő volt!), ami arra a technikai tudásra emlékeztetett, amire ő tanított meg bennünket. Maximális pontszámok elérése fesztiválokon, többek között a Bartók Béla Fesztiválon<sup>3</sup> – ezek az emlékek is felidéződtek bennünk e teljesítményekről. Még a hibáinkkal együtt is, öröm és tisztelet volt újra elénekelni ezeket a műsorszámokat.

Darázzsal nagyon sok művet énekeltünk az együtt töltött évek alatt. Mi, az öregdiákok, a mostani találkozóinkon elhatároztuk, hogy a következő hivatalos összejöveteleinket a karácsony és a húsvét ünnepének szenteljük, és e két ünnepre szóló műveket fogunk énekelni. Ezek az ünnepek nagyon fontosak voltak Darázs lelki életében is. A hazaszeretet szintén fontos volt Darázs számára. Megtanította nekünk értékelni országunk áldásait, ugyanakkor boldogan mondjuk, hogy kialakította bennünk a szülőhazája iránti tiszteletet is. Nagyon erős kötődést érzünk Magyarországhoz, és ez

<sup>3</sup> Pontosan: Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny, Debrecen. Ezen a versenyen Darázs Árpád a Dél-Karolina Egyetem Hangversenykórusával 1976-ban és 1980-ban is első helyezést ért el. A fordító megjegyzése.



*Darázs Árpád emlékfája az  
egyetem kampuszán*

mindig így lesz. Magyar zeneszerzők műveit tanítjuk meg a kórusainknak, magyar plakátjainkat tesszük ki a falainkra, és magyar emlékek vesznek körül bennünket az otthonainkban és a munkahelyeinken.

Reméljük, hogy Önök, akik Jászberényben olvassák ezt az írást, tudják, hogy mi az Önök fivérei és nővérei vagyunk, akik teljes szívükből tisztelik azt az embert, aki az Önök városában született. Reméljük, hogy büszkeséggel tölti el az Önök polgárait a tudat, hogy a Hangversenykórus öregdiákjai százainak életére Darázs gyakorolta a legnagyobb zenei hatást. Ezt nem lehet mérni, csak értékelni egész életünkön át. Istené legyen a dicsőség Darázs Árpád életéért!

Fordította: Kiss Henriett zenetörténész, Darázs Árpád-kutató